

आलुको उत्पादनमा प्रविधिको भूमिका

प्रदीप कार्की
प्राविधिक अधिकृत
क्षे.कृ.अ.के. तरहरा

पृष्ठभूमी

आलु एउटा यस्तो सम्पती पुंजी हो जसको उत्पादन गर्न सघन सामाजी आवश्यक पर्ने बाली भएता पनि राम्रो कार्बोहाइड्रेड, प्रोटीन, भिटामीन, खनिज तत्वहरु उत्पादन गर्नुको साथै सुख्खा वस्तुको आधारमा बढी पौष्टिक तत्व भएको बाली हो । त्यसैले आलुलाई एउटा संतुलित पुर्ण पौष्टिक तत्व भएको खाद्य वस्तु पनि मानिन्छ । आलु एउटा त्यस्तो बाली हो । जुन अन्न बालीमा नपर्ने भएता पनि विश्वको बढादो जनसंख्यालाई आवश्यक पर्ने पौष्टिक मागलाई पुरा गर्न सक्दछ । विशेष गरी विकासशिल राष्ट्र जहाँ आलुलाई अझ एउटा दिरो / अडिलो खानाको रूपमा अपनाईएको पाईदैन । मात्र एक तरकारी र विभिन्न तरकारीमा मिसावतको खाद्य वस्तु मात्र भएको छ ।

नेपालनको सन्दर्भमा हेर्ने हो भने पहाडी भेड जहाँ अन्न बालीको खेतीबाट वैध भरी खान नपुग्ने अवस्था सम्म पनि रहि रहेको छ । आलु नेपालको तराई देखि उच्च पहाड सम्म खेती गरिने भएता पनि उत्पादन / उत्पादकत्व अन्य मुलुकको तुलनामा ज्यादै न्यून पाईन्छ । खाद्य वस्तुको अभाव हुने त्यस्ता क्षेत्रमा उत्पादन / उत्पादकत्व बढाउन र आलुलाई एउटा भरपर्दो र पोषिलो बालीको रूपमा अधिक बढाउन जरुरी देखिन्छ ।

आलु एउटा त्यस्तो खाद्य वस्तु पनि छ जुन अति न्यून (गरिव) वर्ग देखि लिए अति उच्च वर्ग सम्म र हरेक बाल बच्चा युवा, युवती, वयस्क, वृद्ध, धर्म, समुदाय आदिको लागि भोजनमा नभै नहुने खाद्य वस्तु हुन पुरोकोले दिनानु दिन माग बढादो छ, भने अर्को तर्फ आज भोली आलुबाट विभिन्न तैयारी खाद्य वस्तु तयार गर्ने उद्योग धन्दाको विकासले पनि थप माग बढी रहेको छ ।

मुलुकमा आलुको उत्पादन/उत्पादकत्व बढाउन आलु सँग सम्बन्धीत अनुसन्धान कार्यक्रमहरूले (सरकारी / निजी/ कृषक) अनुसन्धानलाई जारी राख्दै विभिन्न जात, प्रविधिहरूको विकासक्रमलाई अधिक बढाई राखेको पाईन्छ र धेरै प्रविधिहरूको विकास पनि भएका छन् । त्यस्ता प्रविधिहरूले अनुसन्धान स्थलहरूमा राम्रो नतिजा प्राप्त गरेता पनि वास्तविक रूपमा भन्ने हो भने जब सम्म आलु उत्पादन कृषक वर्गले प्रविधि प्रयोग गरी उत्पादकत्वमा बढ्दि गर्न सकिदैन । भोकमरी, खाद्य अभाव र उखेग धन्दालाई सहज आपूर्ति गर्न सकिदैन त्यस्ता प्रविधिहरू निरर्थक हुन आउँछन् ।

त्यसैले आलुको उत्पादन बृद्धिमा प्रविधिको भूमीका बारे कृषक स्तरमा व्यापक रूपमा पूऱ्याएर उत्पादन/उत्पादकत्व बढाउन आजको सबै भन्दा ठूलो चुनौती बनेको छ । आजको सन्दर्भमा हाम्रो आलुको राष्ट्रिय उत्पादकत्व हेर्ने हो भने १३.०९ मे.टे हेक्टर रहेको छ । करिव १,५०,८६४ हे. मा खेती गरी १९,७४,७५ मे.ट. उत्पादन भएको पाईन्छ । अन्य बालीको खेती गरिने क्षेत्रफलको आधारमा आलु पाँचौ स्थानमा रहेको छ भने उत्पादनमा भने दोश्रोमा आउँछ र उत्पादकत्वमा भने प्रथममा पर्न आउँछ ।

त्यसैले, यहाँ आलको उत्पादकत्व बृद्धिमा प्रविधिहरूले खेलन सक्ने भूमीकाको बारेमा केहि वर्णन गरिएको छ । आलुको उत्पादनमा हावानानीले खेल्ने भूमीका - अनुकूल/पूर्तिकूल) आफ्नो ठाउँमा छ भने हावापानी बाहेक आलु खेतीमा अपनाईने विभिन्न प्रविधिहरू बीउ आलु (हावापानी, ठाउँ, जमिन) जमिनको तैयारी देखि लिएर मलखाद व्यावस्थापन, बीउदर, लगाउने विधि, दुरी, गोडमेल, सिंचाई उक्केरा दिन॑, रोग किरा व्यावस्थापन, बोट उखेल्ने र आलु खन्दा हामीले उपयुक्त प्रविधिहरूको प्रयोग र तिनीहरूको व्यवस्थापन उचित समयमा उपयूक्त ढङ्गले गर्न सकेका छौं वा छैनौं । त्यसैको आधारमा नै आलुको उत्पादन बृद्धिमा प्रविधिले भूमीका खेलेको हुन्छ ।

उत्पादन बृद्धिमा खास असर पूऱ्याउने(तत्व) प्रविधि निम्नानुसार छलफल गरिएको छ ।

मूल्य रोगहरूको प्राविधिक नियन्त्रण

रोगहरू जसले आलु उत्पादन बृद्धिमा एउटा मूल्य समस्या खडा गरेको पाईन्छ । बार्ट, व्याक्टेरियल बील्ट आदि । त्यस्ता रोगहरू नियन्त्रण गर्ने उपलब्ध प्रविधिहरू छन् । जसलाई व्यवहारिक रूपमा अपनाउन सकेको खण्डमा रोगलाई नियन्त्रणमा राखि उत्पादन बृद्धि गर्न सकिन्छ ।

भाईरस

भाईरस रोगको एउटा विश्वासिलो र भरपर्दो प्रकोपको तथ्याङ्क पाईदैन । केहि स्थानीय रातो गोलो आलु उच्च पहाडी क्षेत्रमा लगाईन्छ, त्यस्तो जातहरूमा पनि भाईरस रोगको आक्रमण पाईएको छ । जुन पहाड र उच्च पहाडको बीउ आलु उत्पत्यका र तराईमा लगाईन्छ, प्रत्यक्ष भाईरसको आक्रमण ५०-९० प्रतिशत भएको तथ्याङ्कहरू छन् । तर यति उत्पादनमा कमी छ भन्ने तथ्याङ्क पाईदैन । जे भए पनि यस रोगले उत्पादनमा प्रत्यक्ष प्रभाव पारी रहेको छ ।

नियन्त्रण प्रविधि

- सधै स्वस्थ, रोग मुक्त (PBS बाट उत्पादीत) बीउ आलुको प्रयोग रोग नियन्त्रणको एउटा सरल उपाय हो ।
- आलु खेती गर्द भाईरस रोग कम गर्न (रोगी बोटको नास र स्वस्थ बोट छनौट गर्ने जस्ता काम प्राय : राम्रो सँग जानीएको हो) । त्यसैले यसको उचित प्रबन्ध परिचमा मुलुकमा मात्र हैन भारत, पाकिस्तान, बंगलादेश जस्ता मुलुकमा पनि व्यविहारिक रूपमा अपनाउदै आएको पाईन्छ । हाम्रो जस्तो साना कृषिहरूको अवस्था (रोग/कीरा पहिचान गर्न नसक्ने) मा प्रविधि अपनाउन कठिनाई मात्र हैन, प्रभावकारी रूपमा सबै वितु उत्पादन गर्ने निजी तथा सरकारी बीउ उत्पादन गर्ने फार्म/केन्द्रहरूले प्रभावकारी रूपमा छनौट कार्य अपनाउन अत्यावश्यक छ ।
- यसको अलवा भाईरस रोग सार्ने लाहि कीरा जस्तालाई प्रभावकारी रूपमा नियन्त्रण विधि अपनाउन जरुरी छ । चुसाहा कस्राहरूलाई सिर्प्टमिक कीटनासक विषदि प्रयोग गरी नियन्त्रण राम्रो गर्न सकिन्छ ।

डडुवा रोग

डडुवा रोग नेपालमा मात्र हैन संसारको सबै आलु उत्पादन गर्ने देशहरूमा बढी भन्दा बढी क्षती पुऱ्याउने सबै भन्दा महत्वपूर्ण रोग मानिन्छ । उच्च पहाडहरूमा आलुको लागि उपयुक्त समय हुँदा पनि मूख्य आलुवालीलाई र पहाडको Spring र Autumn आलु बालीहरूमा पनि आक्रमण गरी उत्पादनमा कमि ल्याई रहेको पाइन्छ । तराईमा आलु लगाएको समय मौसम ओसिलो र हुस्मु अवस्था शृङ्जना भएमा राता राता आलु बाली नष्ट भएर गइ रहेका अवस्था पनि पाईन्छ साथै उत्पादनमा हास ल्याई रहेको छ ।

डडुवा रोग नियन्त्रणका लागि विभिन्न प्रविधिहरूको विकास पनि भएको छ र प्रविधि उपलब्ध छन् । ती प्रविधिहरू मध्ये पहाड र उच्च पहाडको लागि उपयुक्त : डडुवा रोग अवरोधक जातहरूमा

सि.फ.जे. (मेक्सीकन) क्रुजा (मेक्सीकन)

कुफ्री ज्योती (इण्डीयन) एन.पि.आई.१०६

वि.आर.६२-३

उपत्यका बेसीको लागि

उन.पि.आई. १०६, कुफ्री ज्योती, वि.आर.७३-४

तराई क्षेत्रको लागि राम्रो मानिएको जातहरूमा

कुफ्री सिन्दुरी, कुफ्री चन्द्र मुखी र यी जातहरूको अलवा मौसम विग्रीएमा नियन्त्रणका लागि विभिन्न रासायनिक विषदी, डाईथेन य एम -४५, किनोक्सील ग्रोल्ड, क्रित्याक्सील, व्याईट्रोक्स आदी उपयूक्त समयमा आलु बालीमा स्पे गरी रोग नियन्त्रण गरी उत्पादन बुद्धि गर्न सकिन्छ ।

ब्याक्टेरियल बील्ट (आईलाउने रोग)

ओइलाउने रोग वा पिप चक्के रोगको प्रकोप दिनानु दिन बढदो अवस्थामा पाईन्छ । पहिले पहिले यो रोग केहि बागावानी फार्महरूमा र काठमाण्डौ उपत्यका र पालुङ्गमा पाईन्ययो भने आज भोली विस्तार हुदै गउको अवस्था छ ।

योग रोग नियन्त्रणको लागि विशेष गरी बीउ आलु छनौट लगाएको जिजिनमा रोगी बोट छनौट गरी राम्री नियन्त्रण गर्नुका साथै उत्पादन समयलाई छोट्याउनेले पनि यो रोग कम गर्न सकिन्छ ।

बीउ आलु उत्पादन

बीउ आल एउता प्रविधि हो । विभिन्न अनुसन्धान कर्ताहरूले राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय क्षेत्रमा विभिन्न हावापानी, माटो, मलखाद, क्षेत्र सुहाउदो र विभिन्न रोग कीरा सहन सक्ने जानहरूको विकास गरेका छन् । र विकास क्रममा छन् । त्यस्ता जातहरू खेतीको लागि बीउ उत्पादन एउटा महत्वपूर्ण अंग भएकोले बीउ आल उत्पादन गर्दा हरेक प्रविधिहरू र व्यवस्थापन पक्षलाई विशेष ध्यान दिई उत्पादन गर्न अत्यावश्यक हुन्छ । त्यस माथी हाम्रो जस्तो भौगोलिक विकटता (यातायातको सुविधा नभएको) पर्यात्त शीत भण्डारणहरको व्यावस्था नभएकाले दुवानी आदिमा बीउ आलु अत्याधिक नोक्सान हुने अवस्था हाल सम्म रहेको पाईन्छ । जसको कारण पर्याप्त बीउ आलुको अभावमा उत्पादन सोचे अनुसार हुन सकेको छैन ।

बीउ आलु उत्पादन नेपालको एउटा मूख्य समस्या बनेको छ, मूख्य दुई मौसममा बीउ आल उत्पादन गर्न सकिन्छ । त्यस बखत भाईरस रोग सार्ने लाहि कीराको प्रकोप अति कम वा हुदै हुदैन । स्पीङ सिजिनमा उच्च पहाडी क्षेत्रमा र अटमन सिजिनमा तराईमा हाल सम्म हाम्रो मुलुकमा बीउ आलुको उत्पादन, भण्डारण र दुवानी एउटा बलियो र भरपर्दो अवस्था बनन सकिरहेको छैन । त्यसैले आलु उत्पादन गर्ने कृषकहरू बजार कै खायन आलु खरिद गरी लगाउन बाध्य छन् । कृषक वर्ग बीउ बारेमा जागरूक भएतापनि बाध्य भएको अवस्था पाईन्छ ।

केहि सरकारी फार्महरूमा बीउ आलु उत्पादन गरिएता पनि ठूलो मात्रामा भने कृषहरूले नै गर्ने गरको अवस्था छ । जहाँ बीउ आलु उत्पादनमा अपनाउनु पर्ने प्रविधिहरू प्राविधिक रूपमा अपनाउन नसकि रहेको कारण गुणस्तर युक्त बीउ उत्पादन खासै हुन सकेको छैन । फलस्वरूप आलु उत्पादन वृद्धिमा उल्लेख्य उपलब्धी हुन सकेको छैन । त्यसैले बीउ आलु उत्पादनमा लागेका कृषक वर्गको बीउ उत्पादन सम्बन्धी प्रविधिको बारेमा प्राविधिक ज्ञानको क्षमता, दक्षता र बलियो संस्था बनाई बीउ आलुको अविच्छिन्न रूपमा आवश्वकता अनुसार आपुर्तिलाई सहज गर्नु टड्कारो आवश्यकता देखिन्छ । यी माथि उल्लेखित बुँदाहरूमा मात्रै ध्यान पुऱ्याएर कार्यक्रम संचालन गर्न सकेको खण्डमा आवश्य आलु उत्पादन वृद्धिमा प्रविधिले खेल्ने भुमिकाहरू मध्य धैरै हद सम्म सफलता मिल्ने छ ।